

sa', amb dissimilació *r-r* > *l-r*. La variant amb *bd* es deurà a ultracorreció de l'assimilació *bd* > *dd* que es dona en noms veïns com *L'Abdet* (veg. aquest article). J. F. C.

(*Rahma* NP f. a Egipte, Littman etc.). J. F. C.

GURRI

5

Riu que, provinent del Montseny, ajuntat amb el riu de Tona (cf., infra, el doc. de 917) i passant prop d'aquesta ciutat, desemboca al Ter per la dreta, prop de Manlleu.

Com que facilita l'estudi etimològic examinar juntament el nom del *Gurri* amb el del poble veí *Gurb*, tractarem d'aquest, de *Gurp* i d'*Igüerri*, en apèndix al treball sobre *Gurri*.

PRON.: *gūri*, oït a Vic i pobles de la Plana.

MENCIONS ANT. 911: «--- in comitatu Ausonae, in villa q. d. Sede Vico --- campus, de parte or. affr. in flumine *Higore* --- alius campus Or. affr. in flumine *Higor* ---», doc. que el P. Caresmar comunicà a la colle. Moreau (III, 254v) d'una còpia de 1319 trobada a l'Arxiu de la Cat. de Vic; en efecte el 1953 el Dr. Ed. Junyent ja m'havia dit que es trobava en docs. arcaics en la forma *Igor* o *Igorre*.

En un document publicat per Udina (*El Archivo Condal en los siglos IX y X*, § 33): els marmessors testamentaris de Guifre II, lleguen «--- terris justa Sede Vico --- ad Ste. Eulalie --- alius campus afr. Or. in terra Sentramiro vel in rio *Higor* --- alius Or. in flumen *Hygor* --- alia de mer. in rio qui discurrit, de occid. sive circii in terra Sti. Petri Apostoli ---» (pp. 152.24, 26, 36): cf. un tros semblant a l'últim en el doc. de 972, on hi ha la forma *Gurri*.

També en el *Dipl. Cat. Vic*: dos docs. quasi iguals, d'octubre i desembre de 911, on es donen: «aloudes in villa Sede Vico», molts, i al mig, tres de seguits: «campus afr. ab oriente --- in rio *Higor* --- in flumen *Hygor* --- in flumen *Hygor* ---» (formes iguals en tots dos docs. pp. 53.21, 25, 29); 915: «in com. Ausone, in terminio de *Felemporco*; 1 et afr. --- ad cerci in ipso rio *Igori*» (doc. orig., § 69, p. 67).

Després, ja la forma moderna amb afèresi de la *I*: 888: «in kastro de Sto. Laurencio --- de mer. in *Rio-deperas*, et de Occi. in *Gori*» (§ 9, p. 8); 917: «in ape --- Taradellense --- afr. or. in rivo *Gorri* --- a cercio rivo qui venit de *Tonda*» (§ 71, p. 68); 924: «rio q. nominant *Gorri*» (96, § 108); 927: «in te. Taradello --- *Vilareonis* --- afr. Occ. in rio *Guri*» (107, § 121); 934: rio *Gurri* (ter), 142, § 166; 970: *Guri* (332, § 400); 972: el comte Borrell ven «in chom. Ausona, in rio *Gurri*, in lo. q. di. Terradas, afr. ipso molino, de Or. 50 in rio, occid. in terris Sti. Petri, de Ci. in strada ---» (Udina, *Arch. Co. S. X*, § 173.7); 982: «in flumine *Churii* --- in flumine *Churi*» (*Dipl. Ca. Vic*, 407, § 484).

En alguns docs. posteriors el trobem designant persones, com si també hagués estat nom d'un poblat o castell: «--- tibi Bartholomeo de *Gurri*», doc. vigatà de 1252 (CCandi, *Mi. Hi. Cat.* II, 378, n. 658); i un Arnau de *Gurri* figura en documents del S. XIII, del *Cart. de Roca-rossa* (§§ 53 i 54). De tota manera, essent també d'Osona, ha de tractar-se d'un lloc idèntic. 60 o pròxim al riu *Gurri*.

GULANY

Cingle i coll de la carena de les Serres de Rocacorba, entre Falgons (agregat de Mieres) i Granollers de Rocacorba (Gironès).

PRON. MOD.: *gulány*, oït per JCoromines a Rocacorba (9-VI-1926) i a Camós (1964; XLIV, 158) i *bulány* a St. Aniol (XLIV, 105).

ETIM. Sembla un deriv. de AQUILA (com COLLE 15 AQUIL-ANÈU 'collada d'àligues') amb el canvi de quí en go com en *Peny'agolosa*, *sangonera*, *enconar* etc. J.F.C. Cf., però, s. v. *Godall*.

Gulós, V. *Ov-* (*Ovis*)

Les GUNYOLES

Llogaret agre. a Avinyonet del Penedès.

PRON. MOD.: *las bunyólas*, oït a Sant Sadurní per Casacuberta (c. 1920); *laz gunyólas* en pobles veïns (enquesta de 1956).

MENC. ANT. 981: *Cegoniolas* (*Cart. St. Cugat* I, 112); 992: *Ceguniolas* (*Cart. St. Cugat* I, 238); 1123: *Ceguinoles* (ibid. III, 63); S. XII: *Cecuniolas* (*Cart. Poblet*, 163); S. XII: *Cecuniolas* (ibid., 171); 1195: *Cegunoles* (Miret, *TempH.*, 123); 1198: *Guillelmo de Segunoles* (*Cart. Poblet*, 165); 1218: *Cecuinolibus* (*Cart. St. Cugat* III, 403); 1218: *S. Salvatoris de Cegunoles* (ibid. III, 405); 1359: *Quadra de Ses Gunyoles* (*CoDoACA* XIII, 33).

HOMÒNIM. Les *Gunyoles*, poble i antiga quadra del municipi de la Secuita (Tarragonès).

MENC. ANT. L'any 1174, un Guillem de Clara-munt feia donació a Guerau *Ces-Gunyoles* de l'actual territori de les *Gunyoles* (Rovira i Virgili, *Hist. Cat.*, vol. II).

ETIM. De CICONIOLA, diminutiu de CICONIA 'instrument de poar aigua' per al qual veg. *DECat* II, 696 45 b11-42. Com ja indicà Balari, *Orig.*, *cegunyoles* fou analitzat popularment com *les Gonyoles*, com si contingués l'antic article vulgar *sa*, plural *ses*. J. F. C.

Gurb, *Gurp*, V. *Gurri*

GURRAMA

Paritda del terme de les Valls de Segó (Camp de 55 Morvedre) (xxx, 10.7).

La *Gurrama*, partida del terme de Petrer (Valls del Vinalopó) (xxxvi, 39.2).

ETIM. Semblen venir de **Burrama*, reducció del NP aràbic *Abu Rahma* de *rahma* 'pietat, compassió' 60